

strup) formodede, har sin Grund i, at Anstalten skal indrettes til Uddannelse saa vel i Landbrug som i Haandværk, og det maa nødvendigvis gøre, at Byggeforanstaltningerne blive dyrere end ellers. Med Hensyn til den Pris, som er opført for de Ejendomme, der tænkes erhvervede og anvendte, maa jeg bemærke, at den er meget rimelig, og fra den Side set kan jeg meget anbefale Bevillingen.

Der er med Hensyn til Landbrugsministeriets Budget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalt Bevillingen til forskellige Forhold vedrørende Husmandsagen, og han formodede, at det, at den ikke var paa Finanslovsforslaget, betød, at denne Bevilling skulde udgaa. Hvis det var Tilfældet, vilde jeg dele det ærede Medlems Beklagelse, men det forekommer mig, at han ikke kan udlede det af Anmærkningerne. Men naar der ankes over Bevillingens Anvendelse i Praksis, gad jeg vide, om denne Utilfredshed stammer fra Husmændene selv. Jeg tror det neppe. Jeg har i hvert Fald ikke erfaret noget saadant fra Horsenseggen, og jeg formoder, at Fremgangsmaaden i andre Landboforeninger er ret lig den, vi have anvendt i Horsens Landboforening med Hensyn til denne Bevillings Forvaltning. Horsens Landboforening er en Forening, hvis Bestyrelse er valgt paa lige Valgret, og en Forening, der omfatter et ret betydeligt Antal Husmænd, som altsaa ved denne Valgret have Lejlighed til at blive repræsenterede i Bestyrelsen. Bestyrelsen har for øvrigt nedsat et særligt Udvalg til denne Bevillings Anvendelse i Praksis, væsentligt, for ikke at sige udelukkende, bestaaende af Husmænd med Konsulenten som Vejleder og Sekretær. Det forekommer mig derfor, at under disse Forhold, hvor det i Praksis er Husmændene selv, der forvalte Beløbet, skulde der ikke være Anledning til Anke over Bevillingens Forvaltning, og jeg har som sagt heller ikke set nogen Anke i den Henseende. Jeg har derimod set, at Husmænd have bedt sig fritagne for Valg til dette Udvalg med den Bemærkning, at de havde ikke godt Tid til det. Men jeg haaber, som sagt, at det, at denne Bevilling ikke allerede findes paa Finanslovsforslaget, ikke betyder, at den skal udgaa.

De direkte og de indirekte Beskatningsforhold ere omtalte af forskellige ærede Medlemmer, og man har udtalt Ønsket om, at der ved den forestaaende Toldlovsrevision maa gives Lettelser paa

Livsfornødenheder og Nødvendighedsartikler til Gængæld for de forøgede Skatter, vi have faaet. Naar der tales om de direkte Skatters Forøgelse og Skattebyrdens Forøgelse i det hele, skal jeg, næst at indrømme, at Befolkningen vel ingen Sinde bliver glad for Skatter, dog gøre opmærksom paa, at man, for at tegne et rigtigt Billede af Tilstanden, ikke maa glemme, at det ved Statistikken er oplyst, at Skattebyrden i Danmark procentvis i Forhold til Indtægten nu er mindre end for en Del Aar tilbage. Men som sagt, jeg haaber, at der ved Toldloven maa opnaas Nedsættelser paa de Artikler, som kaldes Nødvendigheds- og Forbrugsartikler. Og lad mig tilføje, at det forekommer mig, at det vel funderede Toldlovsforslag, som den højtærede Finansminister nu har forelagt, er i meget nøje Overensstemmelse med de Forventninger, som Befolkningen i saa Henseende kunde nære, og de Løfter, der af Ministeriets Medlemmer bleve afgivne forud for Valget, og man har jo ret tidt Lyst til at tale om Ministeriets Løfter forud for Valget. Det Toldlovsforslag, som er forelagt, vil ganske sikkert betegne et Fremskridt og en Udvikling i heldig Retning.

Lige overfor Talen om den stigende Utilfredshed med de direkte Skatter, mener jeg, det burde oplyses, hvordan Forholdene egentlig ere. Den Erfaring, jeg har gjort ved at have med Skatteklager at gøre i Vejle Amtsråd — og jeg er overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister vil have høstet en lignende Erfaring ved de modtagne Indberetninger fra samtlige Kommuner i Landet — viser, at Skatteklagerens Antal i de senere Aar er stærkt i Aftagen. I den Skattekreds, hvori jeg kender Forholdene, og som omfatter 25 Kommuner, havde vi i Fjor 15 Skatteklager, hvoraf 5 gik til Overskatteraadet, i Aar 5, hvoraf ingen gik til Overskatteraadet. Dette synes ikke at pege i Retning af stigende Utilfredshed med de nys gennemførte direkte Skattelove.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Indlederen gjorde opmærksom paa den heldige Udvikling, der synes at være i Retning af at stille Jylland lige med Øerne. Jeg glæder mig over at kunne notere det samme, thi Forholdet har tidligere været det, at om man ikke paa anden Vis lagde Mærke til, at Rejsen skred frem, naar man rejste fra København til Jylland, saa blev det ligesom mere og mere en *Følelses-sag* med Hensyn til Materiellet, naar man